

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/10/2025
Identifikačné číslo spisu:	9523100214
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9523100214.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej, JUDr. Dušana Krč-Šeberu, JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obžalovaného JUDr. Š. O. pre prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2025 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného JUDr. Š. O. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. októbra 2025, sp. zn. 2 To 12/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného JUDr. Š. O. zamietla.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) napadnutým uznesením podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nevylúčil sudkyňu JUDr. Danu Wänkeovú z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2 To 12/2025.

Obžalovaný v sťažnosti nadviazal na námietku zaujatosti, ktorej dôvodnosť odvodzuje z podania trestného oznámenia na sudkyňu JUDr. Danu Wänkeovú.

Uviedol, že jeho situácia je odlišná od ustálenej rozhodovacej praxe, ktorá s podaním trestného oznámenia na sudcu bez ďalšieho nespôsobuje jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania, nakoľko trestné oznámenie na namietanú sudkyňu podal niekoľko rokov pred začatím tohto trestného stíhania. Tým je vylúčené akékoľvek podozrenie z účelovosti.

U namietanej sudkyne sú podľa obžalovaného prítomné vážne odborno-profesionálne nedostatky, najmä v otázke zákonného sudcu, ktoré sa jej ako bývalý kolega snažil v minulosti viackrát ozrejmiť, no neúspešne. Napokon, tieto nedostatky sú podľa obžalovaného zrejmé aj zo spôsobu jej rozhodnutia v tejto veci.

Na podklade týchto úvah obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie a namietanú sudkyňu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v jeho veci.

Iný senát najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] po zistení, že sťažnosť obžalovaného spĺňa všetky formálne podmienky, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jemu predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Bez potreby opakovať všeobecné východiská týkajúce sa rozhodovania o (ne)vylúčení úradnej osoby z vykonávania úkonov trestného konania, ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, podanie trestného oznámenia na sudcu bez ďalšieho nespôsobuje dôvod na jeho vylúčenie pre pomer k osobe, ktorá takéto oznámenie urobila (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 11/2009-I.).

Ak dôvodom námietky zaujatosti je trestné oznámenie podané na úradnú osobu, časové hľadisko podania tohto trestného oznámenia je dôležité, nakoľko ak k nemu došlo nezávisle - predtým, než dotknutá úradná osoba začala vo veci vykonávať úkony trestného konania, znižuje sa tým pravdepodobnosť účelovosti, resp. obštrukčného konania osoby, ktorá tento námietkový spor vyvolala. Ani uvedená situácia však automaticky neodôvodňuje vylúčenie sudcu, nakoľko takémuto rozhodnutiu predchádza zváženie viacerých nemenej významných okolností.

Podanie trestného oznámenia v tomto prípade nemalo pôvod v osobnom spore medzi obžalovaným a namietanou sudkyňou. Trestné oznámenie na túto sudkyňu mal obžalovaný podať „iba“ ako jej kolega v súvislosti s výkonom jej funkcie v inej trestnej veci.

Obžalovaný k svojej námietke zaujatosti nepredložil žiadne potvrdenie, z ktorého by sa dalo usudzovať, že jeho trestné oznámenie z roku 2018 bolo legitimizované čo i len v podobe začatia trestného stíhania vo veci. Z vyjadrenia sudkyne JUDr. Dany Wänkeovej pritom vyplýva, že v súvislosti s týmto trestným oznámením nebola vypočutá a nemá ani vedomosť, ako s ním bolo naložené. Táto iniciatíva obžalovaného sa inými slovami nijako (negatívne) neprejavila voči namietanej sudkyňi.

Pochybnosti o nestrannosti sudcu môže založiť jeho neprimeraná, emotívne ovplyvnená odpoveď na prejavy obžalovaného, ktorá vybočuje z požiadavky na profesionálny prístup sudcu k stranám konania. Na trestné oznámenie obžalovaného a jeho ostatné prejavy však namietaná sudkyňa reagovala iba procesne (v rámci vyjadrenia k tejto námietke zaujatosti) a vecne - bez akéhokoľvek náznaku nepriazne voči obžalovanému.

V súhrne tak možno dospieť k záveru, že u sudkyne JUDr. Dany Wänkeovej nemožno mať objektívne opodstatnenú pochybnosť o nezaujatosti pre jej pomer k obžalovanému.

Pokiaľ obžalovaný v rámci svojej námietky zaujatosti spochybnil odbornú spôsobilosť sudkyne JUDr. Dany Wänkeovej, navyše v súvislosti s inou vecou, takáto okolnosť v zmysle ustanovenia § 31 Trestného poriadku ani hypoteticky nezakladá žiaden pomer u sudcu, ktorý by ho vylučoval z vykonávania úkonov trestného konania, a to ani za situácie, ak proti tomuto sudcovi bolo vedené disciplinárne konanie pre jeho procesné pochybenie (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky pod č. 23/1998 a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 8. septembra 2010, sp. zn. 6 Tdo 880/2010). Uvedený dôvod tak podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nie je spôsobilý, aby sa o ňom konalo.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.